

1.	Nazwa kierunku	reżyseria
2.	Wydział	Szkoła Filmowa im. Krzysztofa Kieślowskiego
3.	Cykl rozpoczęcia	2025/2026 (semestr zimowy)
4.	Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
5.	Profil kształcenia	ogólnoakademicki
6.	Forma prowadzenia studiów	stacjonarna

7.	Informacje podstawowe o module		
Nazwa modułu		Analiza dzieła filmowego 2	
Kod modułu		W8-RE-S1-AF2	
Liczba punktów ECTS		1	
Język wykładowy		polski	
Cel i opis treści kształcenia		Samo obejrzenie filmu nie oznacza jeszcze, że się go zobaczyło. Celem realizacji modułu jest doskonalenie umiejętności biegłego operowania językiem filmowym poprzez analizę filmu jako przekazu audiowizualnego. Analiza obejmuje używane w prezentowanych filmach środki ekspresji nowoczesnego kina, związane z warstwą obrazową/ikoniczną filmu i jego warstwą narracyjno-montażową oraz dźwiękową w ścisłym powiązaniu z jego aspektem sensotwórczym i prezentowanym w nim widzeniu człowieka i świata. Student zapoznaje się z metodami analizy dzieła sztuki proponowanymi przez współczesną humanistykę, które kształtuje swoją wrażliwość na formę artystyczną dzieła poprzez bardziej wydajne używanie swoich zmysłów wzroku i słuchu oraz umysłu w takim spojrzeniu na dzieło sztuki filmowej, które pozwala dostrzec elementy narracji filmowej, takie jak: konstrukcja fabuły, rodzaj narracji, postacie konfliktu, przebiegi intrygi, relacje przyczynowo-skutkowe, sposoby budowania metafory, kategorie losu, transcendencji, metafizyki i sposoby ich filmowego konstruowania, konstrukcja bohatera i rodzaje bohatera, sposoby przekazywania i budowania informacji i jej przebieg w filmie, rola rekwizytu, postacie dominant w filmie, czynniki konstytutywne dla danego gatunku filmowego, paradygmat scenariusza, scena a sekwencja, budowanie suspensu i emocji.	
Lista modułów koniecznych do zaliczenia przed przystąpieniem do tego modułu (o ile to konieczne)		nie dotyczy	

8.	Zakładane efekty uczenia się modułu			
Kod	Opis	Efekty uczenia się kierunku	Stopień realizacji (skala 1-5)	
AF2_1	Student jest obeznany z warsztatowymi środkami ekspresji jakie oferuje tezaurs nowoczesnego języka filmowego	K_U03 K_W01	5 5	
AF2_2	Student wykazuje biegłość w znajomości uzyskiwanych – za sprawą stosowanych w filmie środków wyrazu – efektów znaczeniowych	K_U03 K_W01	5 5	

AF2_3	Student wykazuje zdolność rozumienia wypowiedzi filmowej w kontekście stosowania różnorodnych metod jej analizy oferowanych przez współczesną myśl humanistyczną	K_U04	5
AF2_4	Student dysponuje umiejętnością obrony własnego stanowiska i poszanowania innych opcji w spojrzeniu na funkcje kina	K_K01 K_K09	4 4
AF2_5	Student wykazuje wrażliwość estetyczną pozwalającą na dostrzeżenie równoważności roli detalu i formalnej kompozycji całości dzieła filmowego	K_K01 K_W02	5 5
AF2_6	Student potrafi samodzielnie formułować i indywidualnie wyrażać własne idee w pisanym scenariuszu	K_U01 K_U06	5 5
AF2_7	Student wykazuje zdolność do samodzielnego pogłębiania wiedzy, doskonalenia umiejętności i weryfikowania własnego stanowiska w oparciu o umiejętność otwartego myślenia nt. różnych modeli rozumienia sztuki filmowej	K_K07 K_K09	4 4
AF2_8	Student potrafi przekładać zdobytą wiedzę teoretyczną z zakresu analizy filmu na działania praktyczne związane z własną praktyką scenariopisarską i reżyserską (zwłaszcza w zakresie inscenizacji)	K_U02 K_U06 K_U07	5 5 5

9. Metody prowadzenia zajęć		
Kod	Kategoria	Nazwa (opis)
a05	Zbiór metod asymilacji wiedzy / podających	Objaśnienie/wyjaśnienie <i>eksplikacja polegająca na wyprowadzeniu uznanego z góry twierdzenia z innych, wcześniej już znanych, w określonej przez osobę prowadzącą zajęcia liczbie kroków</i>
b04	Zbiór metod problemowych	Metody aktywizujące: dyskusja/debata <i>wymiana poglądów z użyciem merytorycznych argumentów, w wyniku której dochodzi do ścierania się różnych poglądów, wypracowania kompromisów i określania wspólnych stanowisk; dyskusja prowadzona jest w oparciu o reguły wcześniej ustalone z grupą: w tym dotyczące czasu, sposobu i kolejności prezentacji stanowisk oraz zasad kulturalnej dyskusji; dyskusja służy poszukiwaniu najlepszych rozwiązań, prezentowaniu różnych punktów widzenia, nie jest rywalizacją; odmiany d.: burza mózgów, debata oksfordzka, dyskusja panelowa, drzewo decyzyjne, dyskusja konferencyjna; debata to uporządkowany spór pomiędzy zwolennikami i przeciwnikami jakiegoś poglądu, toczona zwykle przez specjalistów z dziedziny lub wybranych uprzednio przedstawicieli grupy zajmującej się wspólnym problemem</i>
b07	Zbiór metod problemowych	Metody aktywizujące: studium przypadku <i>case studies – wszechstronny opis zjawiska dotyczącego wybranej dyscypliny; odzwierciedlenie rzeczywistości, zaprezentowanie specyfiki zjawiska ze wszystkimi ważnymi jego aspektami do omówienia w ramach zajęć (co? gdzie? jak?); stosowane jako odtworzenie, przedstawienie, omówienie, diagnoza czynników, które kształtują zjawisko lub występują w interakcji z nim; pogłębiona jakościowa analiza i ocena wybranego zjawiska</i>
c01	Zbiór metod eksponujących	Ekspozycja <i>przygotowanie i wystawienie obiektu na pokaz publiczny w celu wywołania określonej reakcji; wytworzenie tematycznego zbioru okazów/obiektów/dzieł służący ilustracji konkretnego zagadnienia</i>
c02	Zbiór metod eksponujących	Projekcja <i>odtworzenie materiału filmowego (video/film) w całości lub we fragmentach jako element ilustracji treści wykładanych w ramach zajęć, przedmiot analizy i oceny dzieła lub ćwiczeniowa metoda percepcji obrazu; film/video to dzieło/utwór artystyczny, ilustracja (w tym techniczna) treści/zjawiska/obektu, prywatny zapis działania, obraz medialny, itp.</i>
c06	Zbiór metod eksponujących	Pokaz/demonstracja

		wzorcowe zaprezentowanie sposobu wykonania określonych czynności z omówieniem; celem jest wyzwolenie czynności naśladowczych indywidualnie lub w grupie uczestników obserwujących działanie osoby prowadzącej zajęcia aż do ukształtowania właściwego nawyku poprzez odbywanie regularnych ćwiczeń; metoda pokazu łączona jest z praktycznym ćwiczeniem czynności/zachowań
e05	Zbiór metod praktycznych	Praktyka w tym zawodowa, indywidualna; praktyczne ćwiczenie umiejętności w warunkach rzeczywistych, odpowiadających przedmiotowej specyfice kształcenia, np. w środowisku, instytucji, miejscu, do pracy w których student się przygotowuje w ramach studiów; ćwiczenie w realnych warunkach pracy
e06	Zbiór metod praktycznych	Obserwacja w tym, w terenie; metoda systematycznego/planowego spostrzegania zjawisk, obiektów, osób w celu zdobycia wiedzy na ich temat; spostrzeżeniowe wyodrębnianie elementów działania modelowego jako element uczenia się poprzez naśladownictwo; złożony kompleks poznania zmysłowego na bazie doświadczeń sensorycznych
f01	Metody samodzielnego uczenia się	Autoedukacja metoda samodzielnego zdobywania, pogłębiania lub poszerzania wiedzy, umiejętności i komp. społ.; metoda komplementarna do procesu kształcenia realizowanego w ramach zajęć; przejmowanie zadania rozwijania i kształtowania kwalifikacji we własnym zakresie; samokształcenie

10. Formy prowadzonych zajęć

Kod	Nazwa	Liczba godzin	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	Efekty uczenia się modułu	Metody prowadzenia zajęć
AF2-1	ćwiczenia	15	zaliczenie	AF2_1, AF2_2, AF2_3, AF2_4, AF2_5, AF2_6, AF2_7, AF2_8	a05, b04, b07, c01, c02, c06, e05, e06, f01

11. Praca studenta poza udziałem w zajęciach obejmuje w szczególności:

Kod	Kategoria	Nazwa (opis)	Czy częściowo zalicza się do BUNA-y?
a04	Przygotowanie do zajęć	Konsultowanie materiałów uzupełniających [względem wskazanych w sylabusie] uzgadnianie dodatkowych do wskazanych w sylabusie materiałów, służących realizacji zadań wynikających z uczestnictwa w zajęciach lub na potrzeby przygotowania się do nich	Tak
a05	Przygotowanie do zajęć	Wytworzenie/przygotowanie narzędzi, materiałów, dokumentacji niezbędnych do uczestnictwa w zajęciach opracowanie, przygotowanie i weryfikacja przydatności narzędzi oraz materiałów (np. pomocy, scenariuszy, narzędzi badawczych, aparatury, itd.) do wykorzystania w ramach zajęć lub służących przygotowaniu się do nich	Tak
c01	Przygotowanie do weryfikacji efektów uczenia się	Ustalanie etapów realizacji zadań przyczyniających się do weryfikacji efektów uczenia się przygotowanie strategii realizacji zadania uwzględniającej podział treści, czynności i ich zakres, czas realizacji oraz/lub sposób pozyskania niezbędnych do jego wykonania materiałów i narzędzi, itp.	Tak
c03	Przygotowanie do weryfikacji efektów uczenia się	Realizacja indywidualnego lub grupowego zadania zaliczeniowego/egz./etapowego zbiór czynności zmierzających do wykonania zadania zleconego do realizacji poza zajęciami, jako obowiązkowego etapu/elementu weryfikacji przypisanych do tych zajęć efektów uczenia się	Tak
d01	Konsultowanie wyników weryfikacji efektów uczenia się	Analiza korekt/informacji zwrotnej ze strony NA dotyczących wyników wer. ef. ucz. przegląd uwag, ocen i opinii sporządzonych przez NA odnoszących się do realizacji zadania sprawdzającego poziom osiągniętych efektów uczenia się	Tak
d02	Konsultowanie wyników weryfikacji efektów	Opracowanie planu korekty i zadań uzupełniających/korygujących	Tak

	uczenia się	<i>przegląd i wybór zadań oraz czynności pozwalających na eliminację wskazanych przez NA błędów, ich weryfikację lub poprawę oraz zaliczenie zadania na, co najmniej, najniższym dopuszczalnym poziomie</i>	
e02	Aktywności komplementarne do zajęć	Publikacja dzieła/prezentacja działania, w tym poza murami Uniwersytetu zbiór czynności realizowanych w celu upublicznienia (poza zajęciami) efektów pracy badawczej, artystycznej, twórczej, projektowej, konstrukcyjnej, eksperymentalnej, itp., w formie klasycznej prezentacji, ekspozycji, koncertu, projekcji, plakatu, publikacji, zapośredniczonej poprzez media, w formie cyfrowej i w ramach innych czynności; upublicznienie z wykorzystaniem różnych form i narzędzi	Tak

Informacje dotyczące szczegółów realizacji modułu w danym roku akademickim znajdują się w sylabusie dostępnym w systemie USOS: <https://usosweb.us.edu.pl>.